

ALMATRET A GARBINADA

Desembre del 2001

NÚMERO 9

EDITORIAL

Fa dos anys que va sortir el primer número de la Garbinada i el món sembla que hagi embogit. Si comencem a enumerar els canvis de la nostra història més recent no tindriem prou espai en aquesta revista, no obstant podem citar la clonació, l'impuls d'internet, la domòtica i en general les noves tecnologies, i les coses canvien amb tal ritme que fins i tot els prínceps poden elegir casar-se amb gent del poble. Ara bé, per molt ràpid que giri el món hi ha coses que perduren. Només en els últims tres mesos hem assistit atònits als atacs terroristes contra els Estats Units, a la busca i captura de Bin Laden, l'inici de l'atac contra l'Afganistan, als atacs suïcides a l'estat d'Israel... Des d'aquí desitgem la fi dels conflictes, i que passeu un bon Nadal, un feiç any nou i... que no us prenguin el pèl amb l'Euro.

EL TERRORISME I EL NOU MIL·LENI

Els dies en què ens acostem a les festes nadalenques potser són els millors per aprofundir en els fets que encara que ens pesi distingiran entre un abans i un després en l'era moderna:

Els atemptats de l'11 de setembre.

Les conseqüències d'aquests fets, tots les hem pogudes veure dia rera dia per la TV.

Però... El que no hem vist, i potser no veurem mai, és on podem trobar l'origen d'aquests fets tan esgarriposos.

N'hi ha que creuen que l'enfrontament entre dues cultures amb dues religions en són la causa; d'altres, que els culpables en són els extremistes fanàtics religiosos, etc. Tothom en troba un d'origen, segons siguin les seves conviccions o bé les seves necessitats.

Però en aquests dies, en els que tots som una mica més solidaris i potser una mica més nobles, ens en podem donar de que la realitat d'aquest món on vivim és que hi ha dos mons molt diferents l'un de l'altre.

L'un, el nostre, el món dels poderosos, dels que ho tenen tot: aliments, benestar, feina, diners etc. I també, com no, el món de les grans empreses, les multinacionals, les fàbriques d'armament (tant per ells mateixos com per vendre a d'altres països), els rics més rics... i el poder polític i militar per decidir el què es fa, quan i com es fa.

I això sota una bandera, la del cristianisme. (quina paradoxa).

L'altre món, on la riquesa està mal repartida, on la gent passa gana, on uns pocs ho tenen tot i la resta gairebé res. Un món on les guerres consentides pels països rics són el pa de cada dia i on sovint les riqueses naturals són explotades pel nostre món, amb el suport de dictadors que es fan dir líders en els seu món de pobresa.

I part d'aquest sota una bandera diferent a la nostra: la mitja lluna.

Potser si ens ho mirem d'aquesta manera sens farà més fàcil entendre, el perquè alguns es juguen la vida, fugint dels seus països (en vaixells, a peu o en el que més coneixem nosaltres: en pateres).

També el perquè els Palestins, es rebel·len contra els Israelians; etc.

I potser trobarem una resposta al perquè un boig comença una espiral de terrorisme mundial davant d'uns mons desiguals.

L'onze de setembre ha estat l'origen d'una creuada en contra del terrorisme, però també existeix un altre tipus de terrorisme, com pot ser el finançament de dictadures militars, el narcotràfic, o bé l'explotació infantil, la contaminació petroliera i química, les emanacions de CO₂ a l'atmosfera, les radiacions nuclears, etc. Aquests no mereixen cap represàlia, ja que són consentits pels països més poderosos els quals en alguns casos en són els causants directes.

El mes de novembre passat, una sèrie de TV ens ho deia clarament en un joc de canalla. Es tractava de que els alumnes d'un col·legi, triats a l'atzar pels professors, els uns passaven el dia a les aules superiors, els altres a les inferiors. Fins ací bé, però es que els del pis superior ho tenen tot, no treballen, mengen i beuen el que volen, escolten música etc. És a dir ho tenen tot.

Els del pis inferior no tenen res de res, i per poder aconseguir un petit entrepà treballaran tot el dia.

Els uns ignoren el que fan els altres, i el problema sorgeix quan alguns dels de baix accedeixen al pis superior i descobreixen el benestar, però els altres no el volen compartir.

Una gran lliçó del que no hauria de ser ni en aquestes dades ni mai.

Església Sant Miquel d'Almatret. Anys 40
Fonts: Arxiu Històric Gràfic d'Almatret

En aquest exemplar :

Opinió
L'Ajuntament Informa
Presentació dels nous mossens
Salut, Altres notícies i curiositats...